

vrátil se o den později s prázdnýma rukama. Král se zmateně zeptal: „Co jsi objevil? Nic nevidím.“ Posel odpověděl: „Právě tady, vaše Výsosti,“ a vyplázl jazyk. Král podrážděně žádal mladého muže o vysvětlení. Posel odvětil: „Můj jazyk je ta nejhorší věc na světě. Dokáže dělat spoustu hrozných věcí. Mluví zle a vykládá lži. Mohu svému jazyku vyhovět a pak se cítit mizerně a unaveně, a můžu vykládat věci, kterou budou ostatní lidi bolet. Můj jazyk je ta nejhorší věc na světě.“ Král byl potěšen a potom přikázal poslovi, aby znovu vyrazil do světa a přinesl mu tu nejlepší věc.

Posel spěšně odešel a znovu se o několik dnů později vrátil s prázdnýma rukama. „Kde to je?“ zvolal král. Posel znovu vyplázl jazyk. „Vysvětli mi to,“ žádal král. „Jak by to tak mohlo být?“ Posel odpověděl: „Můj jazyk je ta nejlepší věc na světě, můj jazyk je poslem lásky. Jen jazykem dokážu vyjádřit nepřekonatelnou krásu poezie. Jazyk mne učí jemností chuti a vede mne k výběru jídel, která živí mé tělo. Můj jazyk je ta nejlepší věc na světě, protože mi umožňuje velebit jméno Boha.“ Král byl velmi spokojen a jmenoval posla prvním mezi svými osobními rádci.

Všichni máme tendenci vidět věci jako černé a bílé. Ale dobré a špatné, temné i světlé je ve všem. Popírat to kdekoliv znamená popírat to všude. Není nic, co vidíme, co není Bůh, a když budeme schopni to vidět v sobě, pak budeme schopni to vidět ve všech.

Naše nejhlubší touha je touha po míru, lásce a harmonii. Náš život je krátká, vzácná cesta a našim pověřením je vyjádření našich jedinečných darů. Vyjádření naší individuality je prohlášením naší božskosti. Je snadné ztratit ze zřetele to, co je nejvzácnější. Nezadržujte svou lásku či své odpuštění. Neskrývejte svůj soucit či půvab. Nejdůležitější z našich vztahů je vztah k nám samotným, k celé naší bytosti, včetně našich stínů. Je důležité si pamatovat, že všechny dobré vztahy jsou pokračující. Potřebujeme průběžně růst a překonávat překážky, které se nám staví do cesty. Dobrý vztah nás vyzývá stát se něčím víc, než si možná myslíme, že jsme. Nutí nás namáhat se, otvírat svá srdce. Musíme dokonale znát své stíny; jsou svatou a posvátnou částí každého z nás. Musíte se jen zavázat, že se budete neustále sledovat, milovat a otevírat své srdce. Oceňujte své božství, a oceníte i dar života. V tomto stavu se pohroužíte do nádherné, mystické zkušenosti toho, že jste lidská bytost.